

Zaaknummer 2012-W1254 B

29 juli 2016

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.D. Geraads.

1. De procedure

Op 31 mei 2016 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen zes aangeklaagden.

De KLAC heeft klager niet-ontvankelijk verklaard in zijn klachten ten aanzien van aangeklaagde 4. De KLAC heeft voorts de overste van de Congregatie der Assumptionisten geadviseerd de klacht ten aanzien van aangeklaagde 5 gegrond te verklaren en de klacht ten aanzien van de aangeklaagden 1, 2, 3 en 6 niet gegrond te verklaren.

Mr. Geraads heeft bij brief van 14 juni 2016 (ingekomen op 15 juni 2016) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 31 mei 2016.

Mr. L.H.J. Verhoeven heeft bij brief van 1 juli 2016 (ingekomen 4 juli 2016) namens de congregatie gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 8 juli 2016 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. Het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen.

De bijzondere kamer heeft kennisgenomen van het bezwaarschrift van klager. In zijn bezwaarschrift is door klager aangevoerd dat de overwegingen van de KLAC ten aanzien van aangeklaagden 1, 2, 3, en 6 (overwegingen 4.7. tot en met 4.9.) onvoldoende en onbegrijpelijk zijn gemotiveerd. Het is voor klager onvoldoende duidelijk geworden waarom de verklaringen van de hulpverleners (psycholoog en huisarts) in zijn zaak niet als steunbewijs kunnen worden gebruikt, terwijl in een andere zaak dergelijke verklaringen wel als steunbewijs konden gelden.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan niet leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelende kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. Het oordeel over de waardering van het aan de behandelende kamer voorgelegde bewijs is evenzeer aan die kamer voorbehouden.

Hetgeen de behandelende kamer met betrekking tot de waardering van het “bewijs” als steunbewijs (onder punt 4.7. tot en met 4.9. van haar advies) heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. Om tot doorslaggevend steunbewijs te kunnen dienen dient een verklaring van een derde (bijvoorbeeld een psycholoog en een huisarts) voldoende concreet en specifiek te zijn wat betreft het seksueel misbruik en de pleger.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de behandelende kamer gelet op de inhoud van voornoemde verklaringen in redelijkheid tot haar oordeel heeft kunnen komen dat die verklaringen het verhaal van klager niet voldoende concreet konden onderbouwen.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat er geen sprake is van een motiveringsgebrek en dus ook geen schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 29 juli 2016 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, mr. G.A.M. Stevens en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.